

ÖSSZHANG

A Rákoscabai Református Egyházközség lapja

Túrmezei Erzsébet:

Együtt mentünk

Testvérekké tett
ádventi vágy, karácsonyi öröm.
A csillagvonta, titkos fénykörön
belül mindenki testvér.
Te azt kerested, amit én keresetem.
Én azt kerestem, amit te kerestél.

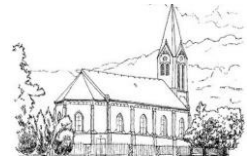
A földi, szép karácsonyokon át
örök karácsony útján vándoroltunk.
„Közelebb Hozzá!” – súgta a szíved.
„Közelebb Hozzá!” – verte az enyém.
És nem álltunk meg, és testvérek voltunk.

Halott vagy. Tudom. Sírban vagy. Tudom.
De én nem láttam halott arcodat,
sírod mellett se álltam.
Hogyan is keresnélek a halálban?!
Mi mentünk az úton,
örök karácsony útján
teveled mentem én.
„Közelebb Hozzá!” – súgta a szíved.
„Közelebb Hozzá!” – verte az enyém.
Aztán fényes kapu tárult az éjben
és égi csengő halk hívásaképpen
szólalt a hang:
„Giling-galang! A karácsonyfa kész.
Ádventet véget ért. Giling-galang!”
Gyermekörömmel áthaladt a lábad.
A fényes kapu bezárult utánad.
Égi fenyők lobogó lángja mellett
Beteljesült minden ádventi vágyad.

Örök karácsony útján együtt mentünk.
Ádventi vággyal most is megyek én.
„Nyugodni Benne!” – súgja a szíved.
„Közelebb Hozzá!” – veri az enyém.

Visszatekintésünk egy imára fűzve...

Elszaladt egy újabb esztendő! Urunk!
Minden eltelt nap a Te kegyelmed
gazdagságából lehetett a miénk! Fogadd el
hálánkat, hogy Dr. Füzesi Zoltán lelki-
pásztorunk, és felesége Judit által meg-
teremtett lelki értékeket Balogh Márk Dávid
újonnan kinevezett pásztorunk, és az ő
felesége Zsuzsi tovább erősítheti
gyülekezetünkben. Köszönjük mindenkinek
azt a sok munkát, szervezést, összefogást,
amivel útnak indulhatott új lelkipásztorunk
szolgálat a rákoscabai református
testvérek között. Áldjuk a Neved Urunk,
ahogy megtámogattál minket a 2023-as év
feladataiban, és erővel ruháztál fel, amikor
arra szükségünk volt. Hálásak vagyunk
gyülekezetünkért, és minden egyes
szolgálóért. Gazdag alkalmak, táborok,
bibliaórák, presbiteri megújulások, közös
munkák, lelki beszélgetések, gyerekórák,
keresztelők, esküvők, templomavatás,
szeretetvendégségek vitték előre a
gyülekezetünk életét. Köszönjük a
családjainkat, ahol mindannyiunk életében
annyi, de annyi minden történt. Igen! Volt,
ahol búcsú hálaimát mondtak azok életéért,
akik elmentek, és volt, ahol áldást, mert új
élet születhetett. Mennyei Atyánk!
Köszönjük otthonainkat, munkahelyeinket,
megvalósult terveinket, tanulmányainkat.
De az sem természetes, hogy vannak,
akiknek beköszöntött a nyugdíjba vonulásuk
drága ideje. Jóságod, hogy mindezekhez
megkaphattuk az egészséget, az erőt, az
Áldást, és a Békességet!

Visszatekintésünk egy imára fűzve...

(Előző oldalról folytatva)

Bocsáss, meg amikor évközben olyan könnyen ígértünk Neked sok mindent imádságban. Mennyi mindent megfogadtunk már szorult pillanatainkban, könyörögve, hogy segíts rajtunk! Hogy ne hagyj minket magunkra! Adj erőt, és kimenekedést! És fogadtuk, hogy hűségesek leszünk. odaadók, másokra figyelők, és aktív szolgálók! És adakozunk, mindennap Bibliát olvasunk, imádkozunk, látogatunk, és neked szenteljük életünk! Olyan könnyen és gyorsan fordítottunk hátat minden kimondott szavunknak, elfelejtve ajándékaidat és megmentő szeretetedet. Sokszor nem is értettük, hogy hová tűnt az a lelki békesség és öröm az életünkből, amit a Te közelséged jelentett számunkra! Miért is engedték meg, hogy a próbák, kísértések sötétsége beszippantsa gondolatainkat!? Hát, igen! - elég volt néha egy váratlan élethelyzet és úgy futottunk vissza minden rossz szokásunkhoz mintha nem tudnánk jól, hogy hamarosan legközelebbi nehézségünkben újra hatalmas szégyennel fogunk Hozzád fordulni! Bocsáss meg nekünk, hogy így bántunk Veled, és ne engedd, hogy szögről leakasztható, ünnepi kívánságteljesítő-automata Istennek könyveljünk el Téged az ideai adventi ünnepi várakozásban. Segíts meglátni Téged, és segíts hinni, bízni, remélni, szeretni ma, holnap, és azután is! Ámen!

*Áld meg a karácsony szent ünnepét gyülekezetünkben,
és családjainkban, hogy békében, szeretetben élhessük meg!
„Akik Istent szeretik, azoknak minden javukra van”
(Róma 8,28) Ez az ige csendüljön meg sokszor a szívünkben,
és akkor stabil bizalommal tudjuk majd elfogadni a 2024-es
év újabb kihívásait. Jó Atyánk! - sokszor juttasd eszünkbe
hogy minden helyzetben bízunk Benned! Ámen!*

Búék!

Bízd, Újra, Életedet, Krisztusra!

Mészáros Kati

Füle Lajos: A megbocsátó kegyelem

A megbocsátó kegyelem
advent-időn ismét elénk jön.
Kinek a Csillag megjelent,
irtózik az ítélekezéstől.
Tudja – miközben szenved -:
megbűnhődik végül a gazság,
de ISTEN ítéletei
az értelmünket meghaladják.

A KÖZBENJÁRÓ NYOMORÚSÁGA

Szenved egy közeli szerettem, és nem tudok segíteni rajta. Imádkozom érte, nem hagyom abba. Semmi változás, vagy ha mégis, csak rosszabb lett. Sok évtized igehirdetési, témába vágó beszélgetési, olvasmányai jutnak eszembe, milyen tanításokat hallottam, olvastam a közbenjáró imádságról – és kérdések sokasága kavarg bennem.

- Egyáltalán tudom, hogy mit akar az, akiért imádkozom? Egy akaratot imádkozunk, ugyanazért? Igen.

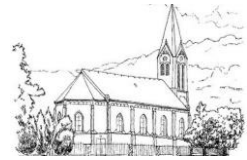
- Az evangéliumi történetek és ígéretek elég alapot adnak ahhoz, hogy bízunk mi is a kérésünk elfogadásában, beteljesülésében? Jézus minden hozzá forduló vagy hozzá vitt beteget meggyógyított, de még az elfogyott bor esetében is segített, csodát tett a kánaai menyegzőben, pedig az kisebb problémának tűnik, mint amivel mi küzdünk. Azt mondta tanítványainak: „akármit kértek majd az Atyától az én nevemben, megadja néktek... hogy a ti örömetök teljes legyen” (Ján 16,23-24). Jézus Krisztus tegnap és ma és örökké ugyanaz (Zsid 13,8), és mindent az Atya akaratából cselekszik - akkor miért lennénk mi rosszabb helyzetben, mint az akkor élő hívek? Szeretném hinni, hogy ugyanazzal a bizalommal fordulhatunk a Szentháromság Istenhez, ahogy a Jézus korabeli emberek mentek Jézushoz.

- Isten akarata szerint való, amit kérünk? Igen, egészen biztosan nem ellentétes az Ő Bibliában kijelentett akaratával, senkinek nem okozna kárt, nem önző motivációból fakad. Igaz, közvetlen, személyes kijelentést nem kaptunk a kérésünket illetően, a bibliai, általános ígéretekbe tudunk kapaszkodni.

- Teljes hittel kérem (a hit a reménylett dolgok valósága Zsid 11,1), kételkedés nélkül? Több történet alapján is Jézus a közbenjáró ember hitére nézve mondta ki: „legyen néked a te akaratod/hited szerint”. Ez így volt a kapernaumi százados, a kánaáni asszony, vagy a tetőt megbontó barátok esetében is. Jézus nem kérdezte meg, vajon a betegnek van-e hite a gyógyulásra. Vagy ott azért a közbenjárók hite számított, mert magatehetetlen betegekről

volt szó? Önálló döntésre képes emberek esetében azok kételkedése hiábavalóvá teheti az én imádságaimat? És ha az, akiért imádkozom, olyan hibákat követ el, ami éppen ellene megy a vágyott célnak? Nem látok bele az élete részleteibe sem, nemhogy a gondolataiba. Lehet, hogy kételkedésével, csüggedésével éppen a sátánnak nyit kaput, és az áldás elől zárja el az utat? Ennyi bizonytalanság mellett hogy lehetnék biztos abban, hogy „megvannak a kéréseink, amiket kértünk Őtőle”? (1 Jn 5,15) - Isten nem válaszol, vagy csak én nem értem? „Egy kánaáni asszony, aki arról a környékről jött, így kiáltott: „Uram, Dávid fia! Könnyörülj rajtam! Leányomat kegyetlenül gyöttri a gonosz lélek!” Jézus azonban nem válaszolt neki egy szót sem...” (Máté 15,22-23) Nagyon rossz érzés, amikor kérdezek és nem kapok választ. Mintha magamra hagyna, akitől a segítséget vártam. Annyira szeretném megérteni, miért kerültünk ebbe a helyzetbe, hol hibáztunk, min kellene változtatni, mi az, amit muszáj elfogadni és hol kell folytatni a testi-lelki küzdelmeket. Vagy a válasz már régen megjött, az Ige olvasásakor, vagy a történekből meg kellett volna értenünk? Egyetlen vigasztalásom ilyenkor, hogy a kánaáni asszony története nem itt, nem a hallgatással ér véget.

- Tulajdonképpen mit jelent az imaharc? Epafrás sokat fáradt a hívekért folytatott tusakodásaiban (Kol 4,12). Olvastam, hogy a tusakodásnak fordított görög szó alapja itt az agónia, élet-halál harc, amikor valaki minden erejét megfeszítve küzd az ellenséggel. Meggyőződésem szerint az igazi közbenjárás, ha valaki tényleg szívén viseli a másik sorsát, tusakodással is jár. Természetesen nem Isten ellen tusakodunk, sőt nem is test és vér ellen, hanem a Krisztus által már legyőzött „erők és

hatalmak ellen, a sötétség világának urai és a gonoszság lelkei ellen.” (Ef 6,12) Hála az Istennek, aki biztosította nekünk a lelki fegyverzetet, és aki „mindenkor diadalra vezet minket a mi Urunk Jézus Krisztus által”. Félek, hogy ezt a tusakodást kevésbé szoktuk gyakorolni. Vajon hány embernek van pontos, gyakorlati ismerete arról, hogyan zajlik egy ilyen szellemi harc?

- Vonjunk be minél több embert a könyörgésbe? Ha sokan imádkoznak egy személyes kérésért, Isten inkább meghallgatja, mintha csak néhányan? Egy anya, egy testvér szívből jövő állhatatos imádsága Isten előtt ne érne annyit, mint egy - akár ismeretlen - sokaság rutinból elmondott pár másodperces imája? „Hogyha közületek ketten a földön bármi dolog felől is megegyeznek és azt kérik, mennybéli Atyám meg fogja nekik adni”. (Máté 18,19 Csia fordítás) Hol számít itt a létszám, imalánc, virrasztás, stb? Vagy az imaharcban, az ellenséggel folytatott lelki tusában van szükségünk minél több támogatóra?

- Tényleg az az igazi hit, amit Dániel barátai mutattak a tüzes kemencénél? „A mi Istenünk, akit mi szolgálunk, ki tud minket szabadítani az égő, tüzes kemencéből, és a te kezedből is, óh király, kiszabadít minket. **De ha nem tenné is..**” (Dán 3,17-18). Akár így lesz, akár úgy, akkor is bízunk Istenben. Másképp fogalmazva: mondjuk el az imádságot, de engedjük el, hogy végül mi történik majd. Értem is, becsülöm is, aki ezt így tudja megélni, de amikor másokért imádkozunk, akkor is ez a helyes hozzáállás? Amikor látom szerettem folyamatos küszködését, nem tudom békességgel mondani azt, hogy fogadd el, bármi is történik. Nem tudok mást tenni, mint könyörögni azért, hogy minél hamarabb értsük meg, amit meg kell értenünk, és jussunk át a siralom völgyén. Egyáltalán szeretet az, ha belenyugvással el tudom nézni a másik szenvedését?

- Miért érzem néha úgy, hogy szégyellnem kell, ha konkrét kérést fogalmazok meg? Olyan

mintha elvárnám, hogy a világot teremtő Isten, a királyok Királya és uraknak Ura azt tegye, amit én mondok? Tiszteletlenség? A kapernaumi századost és a kánaáni asszonyt - pogányok lévén - nem terhelték vallási előírások, elvárások. Ők Jézusban azt az embert látták, aki hatalommal gyógyít, tanít, segít a szenvedőkön. **Akinek korlátlan a hatalma és korlátlan az irgalma.** Valószínűleg nem hallották ezerszer, hogy „Isten szuverén Úr, úgy dönt, ahogy akar, Ő jobban tudja mi jó neked, ne akard megmondani neki, mit csináljon”. Így a mai keresztyéni mentalitásunkhoz képest bátrabban, vagy talán jobb szó, hogy természetesebben viselkedtek. A kapernaumi százados kérésére igent mondott Jézus, erre a százados alázattal, de mégiscsak beleszólt, hogy a gyógyítás miként menjen végbe. A kánaáni asszony előbb átélte a hallgatást, aztán az elutasítást, mégis tovább próbálkozott. Alázatosabb lett volna, ha azt mondja?: „igen Uram, tudomásul veszem amit mondtál, a lányom meg legfeljebb majd meghal”. Ugye mennyire életszerűtlen, túlkegyes, embertelen lenne ez a hozzáállás? Nem az a természetes, hogy ilyenkor az anya az utolsó szalmaszálba is belekapaszkodva, a végsőkig küzd a gyerekéért? Mint kiderült, Jézus is így gondolta. Dicsőség Istennek, hogy mindkét közbenjáró nemcsak megkapta, amit kért, hanem még meg is dicsérte őket Jézus a nagy hitükért. Csak ennek a két embernek mondta ezt az evangéliumok alapján, senki másnak. Nekem ez a két történet nem csak nagyon biztató, felemelő, hanem nagyon emberi is; szinte felhatalmaz, hogy minden helyzetben teljesen őszinte bizalommal mondjam el Istennek, ami a szívemet nyomja. Jó ezekre gondolni, amikor már belefáradnék a hosszú ideje tartó, emberi szemmel nézve eredménytelen közbenjáró könyörgésekbe.

„Ne dobjátok el hát bizodalmatokat, melynek nagy jutalma van.” Zsid 10,35

Kovács Zsolt

Bizonyság Isten kegyelméről

Október 6-án történt eseményt szeretnék megosztani veletek.
Bizonyságtételemet két Túrmezei Erzsébet verssel szeretném kezdeni.

MINDEN, AZ MINDEN

„Minden gondotokat őreá vessétek” 1 Pét 5,7.

„Minden lehetséges a hívőnek” Mk 9,23

„Mindenre van erőm a Krisztusban” Fil 3,20

„Mindenért hálát adjatok” Ef 5,20

Minden gondomat rád vethetem.
Nem csak az apró-cseprő gondokat,
a nagyobbakat is.

Nem csak a nagyokat, nehezeket,
a legkisebbeket is!

Mert a minden, az minden!

És minden lehetséges, ha hiszek.

Lehetetlen, megoldhatatlan,

Elérhetetlen nincsen!

Mert a minden, az minden!

És Tebenned mindenre van erőm.

Mindenre, sokra, kevésre,
szűkölködéssre és bővölködéssre...

Testvérek terhét vállamra vennem,
Teeléd vinnem!

Mert a minden, az minden!

S mindenért hálát adhatok.

Derűs napok, borús napok,

Örömök, szenvedések...

Mindent azért adod,

Hogy cél felé segítsen.

Mindenért hálaéneket mondhatok.

Mert a minden, az minden!

KŐ AZ ÚTON

Gondolod, kerül életed útjába

egyetlen gátoló kő is hiába?

Lehet otromba, lehet kicsike,

hidd el, ahol van, ott kell lennie.

De nem azért, hogy visszatartsd téged,

se, hogy lohassza kedved, merészséged.

Jóságos kéz utadba azért tette,

hogy te megállj mellette,

nézd meg a követ, aztán kezdj el

beszélni róla Isteneddel.

Őt kérdezd meg, milyen üzenetet

küld azzal az akadállyal neked.

S ha lelked Istennel találkozott,

utadban minden kő áldást hozott.

M. Feesche után németből

ford. Túrmezei Erzsébet

Bizonyság Isten kegyelméről

Ágytakarót mentem vásárolni BKV-val. Azt gondoltam, először megnézem a Mömaxban, és visszafelé esetleg a piacnál is megállok. Felszálltam a 169E buszra, viszont a megfelelő helyen elfelejtettem leszállni. Így kénytelen voltam bemenni az Örsig. Sebaj, gondoltam, ha már így alakult, bemegyek az Ikeába és a Sugárba. Mondanom sem kell, egyik helyen sem találtam meg, amit kerestem, így csalódottan és kissé bosszankodva indultam haza. Motoszkált bennem a gondolat, hogy mi a csudának nem figyeltem jobban arra, hogy időben leszálljak. Ahogy a HÉV-nél mentem az aluljáró felé, a sütődés bódénál megálltam,

majd megfordultam és indultam a lépcső felé, mikor úgy zuhantam el az aszfalton, mint egy tégl. Olyan hirtelen történt mindez, hogy magam is meglepődtem. Jó volt megtapasztalni, hogy vannak még segítőkész emberek. Körém gyűltek, felsegítettek, zsebkendőt adtak, mert véreztem. Kérdezgettek, hogy hívjanak-e mentőt, mondtam, mentő nem szükséges. Pár perc után tudatosult bennem, hogy mi is történt. Mibe estem el? Kérdeztem magamtól. Kiderült, hogy egy elektromos rollerrel akadtam össze és keresztülestem rajta. Azontúl, hogy ebben a történésben benne van az én nem

odafigyelésem, nyilvánvaló az is hogy a roller nem volt megfelelő helyen parkolva. Elestem ugyan, de a fogam épségben maradt, a szemüvegem sértetlen, sehol egy karcolás a testemen. Csak az orrom... Kiderült, nem is az orrom vérzett, hanem a szemüvegem sértette fel a bőrt és az orrnyerget érte az ütés. Ettől rögtön bedagadt és bedugult abban a pillanatban, ahogy a fejem az aszfaltra koppant.

Az Ikea mögötti SZTK rendelőben elláttak és javasolták, hogy menjek el a Balesetibe. Utazóképes voltam, így egyedül vágtam neki. Hosszas várakozás után bejutottam, a röntgen kimutatta, hogy az orrcsont eltört. Mivel fül orr gégeészet ott nem működik, továbbküldtek a Bajcsyba. Oda már Lacival érkeztem. Újabb várakozás, újabb röntgen. Két orvos közül az egyik azt mondta, hogy lehet meg kell műteni, a másik viszont azt javasolta, hogy várjunk pár napot, hogy lemenjen a duzzanat. Mondanom sem kell, hogy hallani sem akartam a műtétről, minden porcikám tiltakozott ez ellen. Sejtteni véltem, de el is mondták, hogy a műtét hogy zajlik le és mivel jár. Nagyon akartam hinni a gyógyulásban, annál is inkább, mert Istentől teljes helyreállítást kértem. Olyan orrcseppet kaptam, amit csak 5-7 napig használhattam, mert hozzászokást, sőt komoly függőséget okoz. Valóban megtapasztaltam az orrcsepp jótékony hatását, jegeltem és igyekeztem minden utasítást betartani. Eltelt 4 nap, kezdtem türelmetlen lenni, azon járt az agyam, mi lesz, ha a duzzanat lemegy és már nem használhatom az orrcseppet, de nem kapok levegőt? Bár nem rendelték el, de úgy döntöttem, visszamegyek kontrollra.

Egy új orvoshoz kerültem, aki nagyon alaposan megvizsgált. Ez a vizsgálat rövid, de fájdalmas volt. Megállapította, hogy az alapproblémát a nagyfokú orrsövényferdülés okozza, amit a sérülés még tovább tetéz. Említettem neki, hogy tudok erről, de ezzel eddig is együtt tudtam élni. Elmondta, hogy ez már csak altatásban végezhető, ha úgy döntök, jegyeztessem magam elő a műtétre. Jó hír volt,

hogy a továbbiakban egy hosszútávon alkalmazható orrcseppet használhatok.

Ahogy teltek a napok, egy picivel minden nap jobb lett. Az éjszakák voltak rosszabbak, mert csak félig fekvő pózban tudtam aludni, így jobban kaptam levegőt. Lassan javultam, és voltak visszaesések is. Isten nagyon próbára tette a türelmemet. Sok időt töltöttem elcsendesedve az Úrral. Volt időm elgondolkodni dolgokon, hogy mi miért történik velem, és mi az Isten akarata. Amibe csak tudtam, próbáltam belekapaszkodni. Egyik nap egy hűtőmágnes esett le a hűtő oldaláról, a Zsoltárok 37/23 volt rajta. *„Akinek útja tetszik az Örökkévalónak, annak lépéseit Ő irányítja. Az ilyen ember, ha elesik is, nem marad a földön, mert az Örökkévaló kézen fogja és felsegíti.”* Hát nem csodálatos az Isten? Ez az ige mintha rám lenne írva! Isten nem azt ígéri, hogy soha semmi rossz nem fog történni az életemben, de biztosan tudhatom, hogy minden nap velem van, ha elesek is az Ő drága karjaiba esek, ami megóv, megvéd a nagyobb bajtól. Hálát adok azért, hogy megőrzött, nem végződött ez a baleset tragikusan, mint ahogy a korábbi 2 nagy esésem sem.

A legelső sok éve történt, még Dóra lányom karonülő kicsi volt. Szentesen voltunk sógornőmék házánál, akik akkor csináltatták a vízbekötést az új házuknál. Elvételtem a lépést, és kezemben Dórával beleestem a kibetonozott vízóraaknába. Istennek hála a gyerekeknek nem lett sérülése, nekem azonban a fülem zúzódott.

A másik esésem pár éve történt Dóráék házánál. A létra láncába akadt meg a lábam és az előszobából két lépcsőfok magasságból zuhantam ki a betonjárdára. Kisebb karcolással ezt is túléltem.

Úgy ítélem meg mindhárom esetet, hogy az Úr kegyelméből és szeretetéből őrzött meg, nem engedett elveszni. Gyermek vagyok, akit nagyon szeret. Hála és dicsőség Neki, hogy nemcsak magamat, hanem családom minden

tagját rábízhatom. Azt kértem Istentől, hogy még életemben megláthassam az Ő átforgató munkáját. Ha tükörbe nézek, akkor ne csak magamat lássam, hanem Isten képmását is. Ez úgy válik láthatóvá mások számára, ha a Szentírás szavait meghallom, szívembe fogadom és engedelmesen cselekszem az Úr akaratát.

Ne féljünk, és ne meneküljünk ez elől, mert még az ilyen nemszeretem eseményeket is az Úr jóra tudja fordítani. „*Megsebez, de be is kötöz*”. Azt akarja, hogy feltétel nélkül tudjunk benne bízni, neki engedelmeskedni, mindenért hálát adni. Ha rutinszerűvé, langyossá válik a kapcsolat Jézus Krisztussal, akkor tudnunk kell, hogy az ilyen embert kiköpi az Úr. Ugye nem ezt akarjuk? Ha ezt felismertük, a

kiborulás helyett alkalmazzuk az előtte való leborulást és kérjük az első szeretet tüzeit. Hívjuk be újra az életünkbe akár ezzel a dallal:

*„Jöjj hát, járj át, Szólj és formálgj!
Légy úr bennem! Várlak szüntelen.
Kelj fel ó Uram jöjj és áldj meg újra
Szentlelked tűzzel áraszd rám!”*

Csodálatos, hogy Isten rajtam keresztül is meg akarja mutatni kegyelmét. Isten megváltott és feltámasztott, hogy bizonyosságot tehessek kegyelméről.

Ezúton köszönöm Füzesiné Judit és Hoffmanné Zsuzsi vigasztaló és biztató szavait.

Földváriné Judit

2023 Adventi Imalánc

„Ha a Lélek által élünk, akkor élünk is a Lélek szerint.” Gal. 5,25

Kedves Testvérek!

Örömmel készülődhetünk az adventi várakozásban, az Isten Fiú megszületésére, lelkünk egyetlen reménységére, az Atya, a Fiú, és a Szent Lélek szeretetére, az Úr Jézus Krisztus gyermekként való eljövételére.

A világban élünk rengeteg emberi problémánk, bajunk között. Mégis hálás szívvel, bizalommal azon a keskeny úton, amely a Teremtő, és Gondviselő Isten felé vezet. Szent Lelke által megtapasztalhatjuk, hogy mennyi jó gyümölcse lehet életünknek, ha engedjük, hogy tisztogasson. Megtapasztalhatjuk, ha ragaszkodunk a kapcsolathoz, amely hozzá fűz. Tanítványként azzal a bizalommal és szeretettel, amellyel megajándékozott minket, buzdítsuk egymást, és a világot: Megváltónk van Jézus Krisztusban! Tiszteljük Urunkat dicsőítve, és minden gondunkat reá vetve imaközösségben is, egymást erősítve, egymás gondját hordozva! Lelkünket feldíszítve, hogy gyönyörködhessünk az Ő nagy dolgaiban.

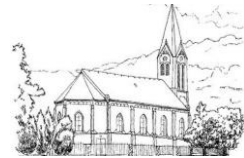
Áldás Békesség

Adventi Imalánchoz információ és jelentkezés:

Szágyi Norbert: 06 – 20 – 237 – 3638

Kele Károly: 06 – 30 – 575 – 8205

Áldott karácsonyi ünnepeket és boldog újévtendőt kívánunk minden kedves Olvasónknak!

Kedves Testvérek!

Az utóbbi időben azt tapasztaltam, hogy Urunk és Istenünk elcsendesedésemben megszólít, szembesít, elém ad és leleplez olyan dolgokat, amire eddig nem figyeltem vagy nem adtam át, vagy amiben nem bíztam rá magam, vagy aggódtam miatta. Vagy magam akarata szerint akartam valamit megvalósítani.

Úgy gondoltam, hogy én azok közé tartozom, aki igyekszik, egyre jobban odafigyelni Isten igéjére. És mégis, pl. volt a számítógépemen hirdetésblokkoló, vagy úgy akartam szerszámtárolót építeni, ahogy a szomszédok, engedély nélkül. És csodálkoztam miért nem épül? De, amikor szembesültem, hogy ezt én, nem tehetem meg, még akkor sem, ha kárt szenvedek, ezt megértve bűnbánatot tartottam, majd megterveztettem és hivatalos építési engedélyt kértem, és ezek után simán, problémamentesen megvalósult a kicsi épület.

Okulásomra volt ez az egész, megerősödtem abban, hogy a legjobb út, az egyenes út és az, hogy mindent áron vegyek meg.

Ahogy öregszem egyre jobban szembesülök az időm, életem múlásával, /a 70-diket évemet fogyasztom/ el kellett gondolkodnom, hogyan tudom hasznosan tölteni napjaimat, Rá kellett jönnöm arra, hogy az igazán fontos dolgokra kell, hogy koncentrálnak. Számomra ezek lettek:

Urunkra, Istenünkre figyelni, dicsőíteni, hálát adni, segítségül hívni, ígére figyelni, imában közbenjárni, testvéri közösséget megélni, és nem utolsó sorban, ott van a család az unokák. És ott vannak még azok, akiket Isten az „ajtónk elé vet” azok, akik segítségre szorulnak.

Az élet Isten ajándéka és akik Istent szeretik azoknak oda kell szánniuk egész lényüket, testüket, lelküket Istennek engedelmisségre. Isten igéje élő és ható, szent és igaz a világ elmúlik és annak dicsősége is, de Isten igéje megmarad örökké, mert az igazságot

tartalmazza. A Bibliában vannak olyan igék, amikre kevésbé figyelünk oda vagy éppen nem akarunk odafigyelni mert fájó beleigazodni. Odatartani az arcunkat, elengedni, lemondani ruhánkról, vagyonunkról, végső soron akár az életünkről is. Vannak keresztyén testvéreink a világban, akiknek ez minden napi valóságok ezek a helyzetek és dönteniük kell.

Most a következő igék szóljanak nekünk is.

Jézus mondja: *„Ha valaki én utánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye fel naponként a keresztyét, és kövessen engem!”* Luk. 9,23

„Aki pedig Krisztus Jézuséi, a testet megfeszítették szenvedélyeivel és kívánságaival együtt.” Gal. 5,24

Előbb-utóbb ezek az igék is élővé, égetővé kell válniuk számunkra is, mert a mi Urunk Jézus, példát mutatott, nekünk pedig követnünk kell Őt, az engedelmisség, megszentelődés útján!

Kiáltanak, figyelmeztetnek ezek az igék!

De személy szerint nekem, /Neked/ miben kell megtagadnom magam, mik azok a kívánságok mi az, ami a testemben meg kell feszítenem? Mi az, amit nem tudok elengedni vagy ami az ami meg kötözött? Neked vannak-e „reklám blokkolóid” vagy amit nem tudsz odaadni, elengedni, megbocsátani? Túlzottan kötödsz anyagi dologhoz a számítógépedhez vagy a telefonodhoz...

Kiálts az Úrhoz, kérj segítséget, erőt, szabadulást.

Ma szinte minden arról szól, hogy ez a tied, megérdemled, jár neked, meg tudod fizetni, vedd el, élvezd az életet.

Hát igen, ilyen óriási kínálat és kísértések között nehéz ezeknek ellenállni.

/Nem irigylem a mai fiatalokat!/
Pedig ellen kell állnunk, mert egyébként szép lassan beszippant bennünket a világ és annak örömei, kívánságai. Kevesebb idő jut Istenre,

a testvérekre és a rászorulókra. Az eltávolodás pedig végzetes lehet!

Számunkra most van az optimális idő: Igét olvasni, tanulmányozni, imádkozni, adakozni, jót cselekedni, missziót támogatni, egymást és a családot segíteni, munkahelyen helyt állni. Nem egyszerű! De Tudhatjuk, hogy az Úr velünk van, és Krisztusban mindenre van erőnk, aki megerősít bennünket! Kérhetünk bölcsességet Istentől Ő megígérte, hogy ad annak, aki kér. De kérjünk hozzá alázatot is.

Tápláljuk magunkat Isten igéjével és megértve, a Szentlélek által vezetettve engedelmeskedjünk neki.

Érezzük magunkon Isten tekintetét, aki mindent lát! Előtte kell majd megállni!

Vedd komolyan, mert nem csak áldásról szól a Szentírás, hanem próbákról, kísértésekről, de benne van a fenyítés és elválasztás /kecskék és juhok/ is!

Pál apostol szavai a mai gyülekezeteknek is szól!

„Ne tévelyegjétek; Istent nem lehet megcsúfolni. Hiszen amit vet az ember, azt fogja aratni is: mert aki a maga testének vet, az a testből arat majd pusztulást; aki pedig a Léleknek vet, a Lélekből fog aratni örök életet.” Gal. 6,7-8

„Ezért tehát, szerettem, ahogyan mindenkör engedelmeskedjétek, nem csupán jelenlétemben, hanem sokkal inkább most, távollétemben is, félelemmel és rettegéssel munkáljátok üdvösségeteket, mert Isten az, aki munkálja bennetek mind az akarást, mind a cselekvést az ő tetszésének megfelelően. Zúgolódás és vonakodás nélkül tegyétek mindent, hogy feddhetetlenek és romlatlanok legyetek, Isten hibátlan gyermekei az elfordult és elfajult nemzedékben, akik között ragyogtok, mint csillagok a világban, ha az élet igéjére figyeltek.” Filippi 2,12-16

A várakozás idejét éljük ezekben a napokban, készüljünk fel, tisztítsuk meg magunkat, hogy ne legyen ránc, vagy folt rajtunk, amikor találkozunk Jézussal.

2023-12-08 Földvári-Nagy László

2023. Advent

Útkeresés, útkészítés

„Kiáltó szava hangzik a pusztában: Készítsétek az Úr útját, egyengessétek ösvényeit! Minden völgyet töltsétek fel, minden hegyet és halmot hordjatok el, legyen a görbe út egyenessé, a göröngyös simává: és meglátja minden halandó az Isten szabadítását.”

Lukács evangéliuma 3, 4b-6

Szeretett gyülekezeti tagok, kedves testvérek!

A fent olvasható igeversék az Adventben is szólnak hozzánk. Bátorítás a keresésben, mert van út az Úrhoz tudjuk, hiszen eljött közénk és értünk a Földre, és buzdítás az Úrral való közösségben is, az „útkészítés” áldott szerepére nézve.

Érdemes többször csendben, figyelmesen elolvasni ezt az igeszakaszt is, és kérni az Urat, hogy a képek mögött megláthassuk a mi ösvényünk akadályait, völgyeit, halmait, a másoktól elválasztó magasságokat és

mélységeket és mindezeket túl, az ezeket meghaladó utat elkészítő Urat is, meghallva az Ő hívását, útnak indítását.

Az Úr ezen felszólítását, bizalmas, jó tervébe bevonó parancsát először Ézsaiás próféta könyvében olvashatjuk még több száz évvel Jézus Krisztus születése előtt. Később már Keresztelő János színre lépésekor, engedelmes munkálkodása, „útkészítése” idején, Jézus megkeresztelkedését megelőző időszakban szól így az Szentírás. Azonban

érezhetjük és láthatjuk, hogy nem lett minden út „sima és egyenes”. Sajnos sok-sok halom és árok húzódik nemzet és nemzet, honfitárs és honfitárs, családtag és családtag, az ember és Isten között. Megrendítő helyzet ez, hiszen nekünk minél korábbi szabadításra lenne szükségünk, de a világ egyre inkább fogságban kíván tartani minket, ördögi hatalommal, csábítással, olykor még tetszetősnek, haladónak tűnő ötletekkel, gondolatokkal is, hogy akadályt állítson az Úr és mi, mi és embertársaink közé.

Az eredendő bűn miatt már a születésünket követően érkezünk erre az akadályokkal teli, elhagyatott útra. Az engedetlenség és tiszteletlenség már kisgyermekként megmutatkozik bennünk, a megelégedettség hiánya és szeretetlenség talán kicsit később. Növekedésünk útján ifjúságunk bűnei pedig nagy mélységeket érhetnek el, és mire felnötté leszünk már sok-sok akadály és teher vehet bennünket körül, amelyek veszélyeztetik emberi kapcsolatainkat, és az Úrral való közösségünket is, távoli útra terelve minket.

- Folyamatos rohanás, az idő hiánya, karriervágy, hírfolyamok, információbőség, reklámok, közösségi média, sorozatok, pornográfia, babonaság, hagyományok, mitológiák, káromkodás, pletykázkodás, kibeszélés, „sárdobálás”, félelem, indulatok, haragtartás, bezárkózás, zenei irányzatok, divatolás, irigység...

Cselekedetek, érzések, környezeti behatások, amelyek akadályokként jelentkeznek életünkben. Ezek elsodorhatnak bennünket, de nem végérvényesen, letehető és megvallható mindezek. Figyeljünk így Adventben az Úr Jézusra, aki a megváltó terv rögzös útján engedelmes volt mindvégig és így utat készített nekünk is. Ő jutott túl helyettünk a legnagyobb akadályokon, hogy a tévelygés és halál helyett az Életnek ösvényén lehessünk. A menny és föld, az igazság és hamisság közti különbséget vállalva jött el Jézus szent lakhelyéről a földre értünk,

bűnösökért a szétszakított égen át. Őelőtte megállva lehet megvallani utunk akadályait.

„aki Isten formájában lévén nem tekintette zsákmánynak, hogy egyenlő Istennel, hanem megüresítette önmagát, szolgai formát vett fel, emberekhez hasonlónak lett, és emberként élt; megalázta magát, és engedelmes volt mindhaláláig, mégpedig a keresztaláláig.” Fil. 2, 6-8

Mindvégig engedelmesen, az akadályokat megismerve és legyőzve.

Így készült az út, amire ráléphetünk mi is, nem másképp, csak engedelmesen. Nehéz ez nekünk, hiszen akadályaink ijesztően magasodnak, de segítségünkre példák is vannak előttünk, hogy bátorítsanak bennünket.

Jézus fogantatása után József engedelmesen cselekedett, hiszen Mária már áldott állapotban volt és nem bocsátotta el, sőt az összeírás rendeletét követve indultak útnak Betlehembe. Később az idő előre haladtával szerettek volna vendégfogadóba menni, azonban akadályba ütköztek, számukra ugyanis nem volt hely. Ijesztő akadály lehetett ez egy ifjú házaspárnak, a várandós Máriának és a gondviselő Józsefnek is, de az értünk adatott ígélet beteljesedett, az Isten emberré lett és Mária Jézusnak nevezte el Őt, ugyancsak engedelmesen. (Máté 1,20-25)

Az engedelmességnek később mireánk nézve is áldott következménye lett. Jézus kijelentette önmagát, munkálkodott, szenvedett, meghalt és feltámadt, hogy nekünk utat készítsen.

„Jézus így válaszolt: „Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, csakis énáltalam.” Ján. 14,6

Jézus először magához hív így minket, egyen-egyenként, hogy helyreálljon az eredendő bűnből a kapcsolat, hogy megvalljuk a közte és közénk álló akadályokat, utat engedve Neki és az Ő szabadításának. Életfontosságú ez nekünk és aztán másoknak is, mert így már

megérthetjük a parancsot és láthatjuk, milyen nagy szüksége van másoknak is erre az útra, az akadályokon túljutóra. Ez azonban nem megy a magunk erejéből, mi egyedül nem vagyunk rá képesek. Onnan felülről való szeretetre van szükségünk, olyanra, amely Jézusban van. Ő feltétel nélküli szeretetből vállalta értünk a halálnak útját, hogy aztán mi is az Ő szeretete által már utat készítsünk, árkot mélyítsünk és hegyet hordjunk másért, egymásért, az Úrért.

„Abban nyilvánult meg Isten irántunk való szeretete, hogy egyszülött Fiát küldte el Isten a világba, hogy éljünk általa. Ez a szeretet, és nem az, hogy mi szeretjük Istent, hanem az, hogy ő szeretett minket, és elküldte a Fiát engesztelő

áldozatul bűneinkért. Szeretteim, ha így szeretett minket Isten, akkor mi is tartozunk azzal, hogy szeressük egymást.” I. Ján. 4, 9-11

Olyan jó lenne, ha így advent idején csendben, odafordulva vizsgálnánk meg a mi útjainkat; beszédünket és cselekedeteinket az Ige tükrében.

Isten kegyelméből, az Ő Szentlelke munkálkodása által megláthatjuk, hogy szükségünk van Isten szabadítására. Egyszer áthatóan rálépve az útra és elindulni Őutána, majd naponként, a helyes úton járva, lábunkat tisztára mosva, Őt követve, hogy aztán Ő küldhessen, betöltve a parancsot: *„...Készítsétek az Úr útját...”*.

Pásztor Ádám

Jézus mondja: „Jöjjetek énhozzám mindnyájan!” Mt.11:28-30

1. Először figyeljünk most arra, hogy *mikor és hogyan mondta ezt Jézus.*

Azután, amikor a meg nem térő városokat kárhoztatta. Galileában szolgált és tett nagyon sok csodát, sok beteget meggyógyított, de ennek nem volt pozitív visszhangja, az emberek elzárkóztak előle. Valaki azt írta erről, hogy haraggal teli fáradtsággal beszélt ekkor Jézus, de nem kesereg, hanem magasztalja az Atyát és titkokat jelent ki.

A saját fáradtságán felülemelkedve hívja a megfáradtakat. Csodálatos példa Ő nekünk, nem mondta, hogy a hálátlan emberek nem érdemlik meg a szolgálatát, tehát abbahagyja, hanem hálát ad és egyetért az Atyával, hogy a kicsinyeknek, a keresőknek jelenti ki magát: „Igen Atyám, mert így láttad jónak.” Tehát ha az önelégült okosoknak nem kellett Isten segítsége, odafordult azokhoz, akiknek szüksége van rá.

Bár mi is tudnánk minden fáradtságunkat, csalódottságunkat Isten elé tárni, belátni, hogy Ő ismeri a nehezeinket és nem feladni a szolgálatot, bármilyen kicsi is vagy nehéz az.

2. Másodszor figyeljünk Jézus hívására!

A/ Kit hív Jézus?

Jézus hívott és hív mindenkit, aki megfáradt és meg van terhelve. Ezek hívhatók! Egy lelkipásztor elmondta a tapasztalatát, hogy idegen csak akkor nyitja meg a parókia v. a lelkészi hivatal ajtaját, ha valami problémája van, ha valami nagy teher van rajta. Akkor már Jézus hívásának enged az az ember, aki odamegy, közelebb megy.

A nehézségeinken keresztül minket is hív Jézus ma is. Az a teher lehet a magunk terhe, ami megterhel, de olyan is terhelhet, ami mások terhe, amit mások raktak ránk.

A másik szó pedig a megfáradás a nagy munka következtében való kimerülést jelenti. Mindkettő lehet a magam hibájából (pl. Túlhajtom magam) és mások miatt is (a magam bűne miatt és a mások bűne miatt). Jézus pedig hív mindenkit magához ma is, mindegy, hogy milyen teher van rajta.

Mi arra számítunk, abban reménykedünk sokszor, hogy valaki leveszi rólunk a terhet

vagy legalábbis segít. Mi azonnali tüneti kezelést várunk, 1 teher levételét legalább. De ez sokszor nem elég.

Van, amikor ez meg is történik, egy hétköznapi példám van: egyszer iszonyúan fájt a fejem, nagyon magas volt a vérnyomásom, kaptam segítséget: vérnyomáscsökkentőt, de ez csak tüneti kezelés volt. Az orvoshoz nem vitt be az asszisztens és mire orvost láttam, addigra nem lehetett megállapítani, hogy mi volt ez az egész és mi okozhatta... feltételezhető, hogy agyergörcsöm volt, de orvos kellett volna időben.

Van bibliai példa is, egyet hadd említsek, az pozitívabb példa volt, a sánta koldusé az Ékes kapunál (Apostolok cselekedete 3. fejezet)- ő tüneti kezelést akart, pénzt vagy valami kis segítséget várt és sokkal többet kapott: gyógyulást.

Jézus is több akar lenni számunkra, nemcsak elsősegélynyújtó!

2./B Mit mond, mit kínál Jézus? Vedd fel az én igámat!-Igaváltást kínál, hatalomváltást.

Nemcsak az a bajod, hogy elfáradtál, hanem valamiben nem vagy a helyeden, egyedül akarod hordani a terheket és egyedül nem bírod. Az ő igája olyan, hogy az Ő feje is benne van, Ővele hordod az igában a terheket. Ő vezet és nem fordítva.

Attól kezdve képes vagy pl. bocsánatot kérni és megbocsátani. A szívednek kell változni, URALOM VÁLTÁS kell, Jézusé kell, hogy legyen az uralom az életedben. Akkor azonnal elkezdődik egy iskola annak az életében, aki odajött Jézushoz. A tantárgyakat is megmondja: szelídség és alázat. Azt mondja: ..tanuljátok meg tőlem, hogy szelíd és alázatos vagyok. Ha Vele járunk, ha Őt követjük, a mi utunk is az alázat és szelídség útja kell, hogy legyen.

A szelídsége nem mulyaság, hanem tudta, hogy mindent az Atyától kell kérni és venni, nem kiharcolni valamit, és határozott is volt egész földi életében a betlehemi istállótól a golgotai keresztségig.

2./C Aki komolyan veszi Jézus hívást, iskoláját annak **mit ígér Jézus?**

Azt mondja: nyugalmat találtok és a 30. versben: „**az én igám gyönyörűsége és az én terhem könnyű.**” A könnyű a görögben úgy szerepel, hogy kibírható, használható, hasznos, kényelmes (=kresztosz) és a teher és egy katona menetfelszerelése (=fortion).

Nyugalmat találni – a görög eredetiben pedig pihenést, harcra felkészülést jelentő szó, pl. amikor egy bokszolónál a szünet felkészülést jelent a következő menetre.

Jézus is megpihentet és felkészít minket arra, ami következik az életünkben. Ő tudja, hogy mire van szükségünk.

Végül is összefoglalva egy kicsit: Kit hív Jézus: 28. vers- mindenkit, aki megfáradt és megterhelt.

A hívó is lehet megfáradt, megterhelt, ő is túlhajthatja magát és bűn is terheleheti, a magáé és a másé is. Ezért neki is Jézushoz kell jönni.

29. Mit kínál Jézus? Uralomváltást, igát, hogy Vele legyünk állandó kapcsolatban.

29. vers Mit ajánl? – tanulást

Mit ígér, mi a következménye a komolyan vett hívásnak? 28. vers – megnyugoszt

29. vers Nyugalmat találtok és 30. vers – testreszabott igában bírható teherrel Járhatok Jézussal.

Ima: Köszönjük Urunk mindazt, amit ismerünk, tapasztaltunk ebből.

Köszönjük, hogy most is hívsz magadhoz.

Segíts igazán Hozzád jönni most! Ámen.

László Magda írása, de sokat köszönhet egy nagyon régi bibliaórának, amit Végh Tamás lp. tartott.

Advent napjainkban

Advent idején óvodánkban – a Rákoscsabai Református Egyházközség Betlehem Óvodájában – az a hagyományunk alakult ki az évek során, hogy az adventi koszorú 1. gyertyáját közösen, egy nagyobb ünnepség keretében gyújtjuk meg a családokkal. Ezt a szép szokásunkat évtizedek óta gyakoroltuk minden évben, azonban sajnos a covid időszakában nem mertük bevállalni a nagyobb tömeg miatt. Számunkra viszont nagyon hiányzott, ennek az alkalomnak a közösségi ereje, így arra gondoltunk, hogy idén végre újra megtartjuk ezt.

Mielőtt erre sor kerülhetett volna, sokat gondolkodtam azon, hogy hogyan lehetne úgy megélni ezt az ünnepet, hogy ne csak a zsúfoltság, ne a zshivaj, ne a közös eszemiszom jellege legyen, hanem valóban arról szóljon, amire hivatott. Vagyis az advent igazi jellege domborodjon ki. Számunkra mit is jelent az advent? Az advent: a várakozás, eljövétel, lecsendesedés, békesség ideje kell, hogy legyen. Vagyis az Úr eljövételére, a karácsonyra való várakozás izgalma és békessége egyszerre legyen jelen. Őszintén elgondolkodva, ez a legnehezebb feladat napjainkban.

Magam is azt élem át, hogy advent idején annyi program vesz minket körül a világban, hogy azt sem tudjuk hová menjünk, mikor mit csináljunk. Egy felfokozott, felpörgött, túlzásfolt világban élünk, amikor a napi lelki elcsendesedésünkre, Istennel való beszélgetésünkre, imádságainkra is tudatosan kell időt szakítanunk és nem hagynunk, hogy ezt az időt megrövidítse a világ elvárása felénk. Hogyan várjuk, hogy Isten békessége betöltsön minket, amikor bedugjuk a fülünket, nincs körülöttünk egy percre sem elcsendesedés? Hogyan kerüljön az Úr a középpontba, amikor pont rá nem

marad időnk? Adventnek erről kellene szólnia, és pont ez marad el sokszor, amikor azt érezzük végre karácsonykor, hogy ezt is túléltek és fáradtan bedőlünk a szépen feldíszített karácsonyfa alá. Minden évben megfogadjuk, hogy idén másképp lesz, aztán minden marad a régi... Ha Jézus valóban eljönne közénk, mit látna a mai rohanó világunkban? Lenne egyáltalán valaki, aki megállna akár egy percre is időt tölteni vele? Felismernénk őt egyáltalán?

Erre az érdekes gondolat akkor született meg bennem, amikor múlt hétvégén az énekkarommal együtt az adventi koncertünkön énekeltünk. Ezen az alkalmon több fellépő is volt, köztük a középső lányom Sári is, aki énekesnek tanul. Ő is készült néhány gyönyörű énekkel, de nem volt hozzá zongora kísérője, végül a kórusvezetőnk által egy ismeretlen férfi érkezett meg zongorakísérőként, akit korábban nem ismertünk. Amikor belépett a terembe, nagyon megdöbbsentünk, mert külsőre pont úgy nézett ki, ahogyan Jézust szokták ábrázolni a filmekben, és ahogy az én képzeletemben is él. Nagyon meglepődtem ezen és azon gondolkodtam el, hogy vajon mit szólna Jézus, ha itt lenne most közöttünk ezen a koncerten? A férfi szelíd kék szemével, áhítattal figyelte a gyermekek karácsonyi énekét és a kórusok fellépését. Az jutott eszembe, hogy Jézus is pont így tette, nem szólna semmi kritikát, ha esetleg egy-két hang nem úgy szól, ahogy kellene, nem tette megjegyzést semmire, ahogy mi szoktuk, csak szelíden és boldogan hallgatná, az őt dicsőítő dalokat.

Advent idején a mi karácsonyvárásunk miről szól? A mai világban ez már szinte csak a karácsonyi vásárokról szól, a karácsonyi koncertekről, vendégvárásról, sütés-főzésről,

karácsonyi menüről, ajándékokról, egymással való találkozásokról.

Számunkra sokszor fontosabbak a külsőségek, hogy minden csillogjon, villogjon az otthonunkban, mint az hogy lelki értelemben legyen minden rendben. A lakásunk takarítása, dekorálása mellett a szívünket is díszbe tudjuk ilyenkor öltöztetni? Van egy kis időnk a lelki nagytakarításra is? Bár csak igent tudnánk őszintén mondani ezekre a kérdésekre.

Érdekes módon ezt élhettem meg idén az adventi gyertyagyújtási ünnepségünk során is. Az volt a tervem, hogy egy adventi bibliai történet eldramatizálására hívok meg vendégeket Debrecenből. Már minden meg volt szervezve pontosan, amikor az adventi ünnepségünk napján (dec. 3. péntek) délben váratlanul megcsörrent a telefonom az irodában. A bábosok vezetője hívott fel azzal, hogy a hirtelen bekövetkezett rossz időjárás, ónos eső miatt, nem tudják mégsem bevállalni az előadást, mert nem tudnának biztonságosan hazazérni. Először a csalódottság vett rajtam erőt, hogy miért kell ennek most megtörténnie, hiszen a gyermekek már várják ezt az alkalmat. Aztán az jutott eszembe, hogy nem baj, ennek valamiért így kellett történnie, engedjem el és menjünk tovább. Az Úr biztos készített számunkra valami mást,

valami egyéb jót. Lelkipásztorunkkal újra egyeztetve azt beszéltük meg, hogy minden más marad a tervek szerint: lesz közös áhítatunk és a szülők zenei szolgálata egészíti ezt ki. Kíváncsian vártam, hogy ezek után hányan fognak egyáltalán eljönni a közös alkalomra. Erre megélhettem azt a csodát, hogy a gyülekezeti termünk így is dugig megtelt. Családok apraja és nagyja megérkezett és áhítattal figyelte az alkalmat. Nem volt ugyan bábelőadás, nem volt a végén szeretetvendégség (sütemény hegyek, mint korábban), de az Úr mégis megáldotta az alkalmunkat és jelen volt velünk. Szólt az Ő igéje által hozzánk, amely mint fény ragyog a sötétségben, ami az áhítat fő mondanivalója is volt, és a szülők közös csodálatos éneke által. Nem a külsőségek domináltak, hanem az ige. Megélhettük együtt a közösség erejét a szülők énekes, zenés szolgálata által, a szívből szóló közös adventi énekek által is.

A gyermekekkel együtt közösen énekelhettük az 1. gyertya meggyújtásakor a kedves éneküket: „*Adventi hírnök, friss fenyőág, lobog az 1. gyertyaláng, karácsonyt várva lázban a Föld, Isteni gyermeket köszönt, ujjong a szívünk, dalra gyűl, nincs már messze az Úr!*”

Ezekkel a gondolatokkal kívánok én is mindenkinek áldott adventi várakozást!

Nagyné Szikszai Katalin
óvodavezető

Áldás Békesség! Újra írok nektek kedves testvéreim! Advent és Karácsony legszebb ünnep a világon. Nem az a fontos, hogy minél drágább ajándékot vegyünk, hanem az a fontos, hogy ki legyen ajándék. A Ézsaiás 9, 1-6 Így ír a Fiúról:

„A nép, amely sötétségben jár, nagy világosságot lát, a homály földjén lakókra világosság ragyog. ... Mert egy gyermek születik nekünk, fiú adatik nekünk, Az uralom az ő vállán lesz, és így fogják nevezni: Csodálatos Tanácsos, Erős Isten, Örökkévaló Atya, Békesség Fejedelme! Uralma növekedésének és a békének nem lesz vége Dávid trónján és országában, mert megerősíti és megszilárdítja törvénnyel és igazsággal mostantól fogva mindörökké. A Seregek URának féltő szeretete viszi véghez ezt!”

A megtértek öröksége

„Taníts úgy számlálni napjainkat, hogy bölcs szívhez jussunk! Fordulj hozzánk, Úram! Meddig késelek? Könyörülj szolgáládon! Áraszd ránk kegyelmedet reggelenként, hogy vigadjunk és örüljünk egész életünkben! Örvendeztess meg bennünket annyi napon át, ahányon át megaláztál, annyi éven át, ahányban rossz sorsunk volt! Legyenek láthatóvá tetteid szolgáládon, és méltóságod fiaikon! Legyen velünk Istenünknek, az Úrnak jóindulata! Kezeink munkáját tedd maradandóvá, kezeink munkáját tedd maradandóvá!” 90. zsoltár 12-17

A 90. zsoltárt három fő részre oszthatjuk. Az 1-2 vers: *Isten örökkévalóságát vallja meg.* A 3-12 versek: *az ember por és hamu voltáról ír.* S a 13-17 versek *a megtértek örökségét tárja elénk.* Ebben az írásban az utóbbi versek alapján szeretnék pár gondolatot megfogalmazni óév – újév határához érve.

Alapigénk alapdallama a remény, vagy ha fokozni szeretnénk: 'a mégis' van remény hangja. Van jövőképe az embernek, mégsem hiábavaló a munkánk, az életünk, a fáradásunk, a küzdésünk, a hitharcaink! Nem hiábavaló az imádkozásunk! *„Fordulj hozzánk, Úram! Meddig késelek? Könyörülj szolgáládon! Áraszd ránk kegyelmedet reggelenként, hogy vigadjunk és örüljünk egész életünkben!”*

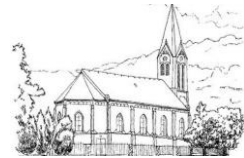
Az ember igazán ezt várja és akkor lesz igazán boldog, ha az ÚR könyörül rajtunk, ha hozzánk fordul, ha kiárad ránk a kegyelem és vigadni és örülni tudunk az Úrban! A kegyelem jelenti a kivezető utat az emberlét nyomorúságából: a halálból, a mulandóságból, a bűnből, az Istentől való elszakadásból.

Amikor Izráel népe a pusztában vándorolt, Mózes egy alkalommal látni kívánta az ÚR dicsőségét. Az ÚR így felelt: *„Megnyugtat téged, ha az orcám megy veletek? Mózes erre mondta neki: Ha nem jön velünk a te orcád, akkor ne is vigyél tovább bennünket! Mi másból tudnánk meg, hogy én és a te néped elnyertük jóindulatodat, ha nem abból, hogy velünk jössz? Ez különböztet meg engem és a te népedet minden más néptől a föld színén.”* Mikor pedig az ÚR dicsősége elvonult Mózes előtt, s hátulról megláthatta a Mindenhatót, akkor így kiáltott fel Mózes: *„Az ÚR, az ÚR, irgalmas és kegyelmes Isten!*

Türelme hosszú, szeretete és hűsége nagy! Megtartja irgalmát ezer nemzedéken át, megbocsátja a bűnt, hitszegést és vétkeket. Bár nem hagyja egészen büntetés nélkül, hanem megbünteti az atyák bűnéért a fiaikat és a fiak fiait is három, sőt négy nemzedéken át.”

Ezt jelenti, mikor az ÚR velünk tart, mikor „velem vándorol utamon Jézus...” megnyugtat, békességet ad, s feltör szívünk mélyéről a dicsőítő imádság: *„Az ÚR, az ÚR irgalmas és kegyelmes Isten! Türelme hosszú, szeretete és hűsége nagy!”* Mert bár porok vagyunk, bár mulandók vagyunk, mégis hordozzuk az istenképüset, mégis hasonlóképp szeret bennünket Isten, amint a szülő szereti a gyermekét! Ha Isten a mennyei Atyánk a Krisztusban, akkor minden nyomorúság, nélkülözés, halál közeli állapot között is örülünk és vigadunk, mert Isten szeret, mert *„Ha Isten velünk, ki lehet ellenünk? Aki tulajdon Fiát nem kímélte, hanem mindnyájunkért odaadta, hogyan ne ajándékoznánk vele együtt mindent?”* Isten velünk a Krisztusban, s ő abban leli kedvét, hogy hozzánk fordul, megkönyörül és magáévá tesz! Nem azt ígéri, hogy kivesz ebből a világból, vagy megkímél a szenvedéstől, hanem azt ígéri, hogy velünk lesz és az ő jelenlétében békességünk, örömünk lehet. Ez a megtértek öröksége: a por és hamu létben is megtapasztalt isteni jelenlét, s az ebből fakadó öröm és békesség, s az a reménység, hogy örökéletünk van Krisztusban!

„Örvendeztess meg bennünket annyi napon át, ahányon át megaláztál, annyi éven át, ahányban rossz sorsunk volt!” Testvérek! A zsoltáros még csak az evilági létre kérte, hogy Isten

vigasztaljon meg és adjon örömet kárpótlásul a nehéz napokért. S ez is nagy lehetőség, hogy minden percünket végig kíséri a kegyelmes Isten, végig szívünkbe zárhatjuk a Krisztus békességét! Viszont hiú ábránd lenne azt hinni, hogy azért mert megtértünk, akkor csupa happy lesz az életünk. Ezt leginkább a jóléti államok „jóléti keresztényei” hiszik és várják. A hittapasztalat viszont az, hogy a keresztyéneket is utoléri a csapások, a betegségek, a szenvedések, a nélkülözések, noha mindeközben is megtapasztaljuk a gondviselést. Hallhatunk csodálatos gyógyulásokról, megtarttatásokról, imameghallgatásokról, csodákról, amik alátámasztják Isten ígéreteit, de közben hallhatunk üldözésekről, szenvedésekről, halálról, nyomorúságról is. Az az idő, mikor Isten letöröl a szemünkről minden könnyet és megszűnik a fájdalom és a sóhaj, csak ezután, a mennyei hazában vár az Isten népére. Mégis bizonyosságot tehetünk a kegyelmes, megtartó, imameghallgató Istenünkről, aki megörvendeztetni szívünket, lelkünket.

„Legyenek láthatóvá tetteid szolgáládon, és méltóságod fiaikön!” – szól tovább a zsoltár. Bizony láthatóvá válnak az ÚR tettei rajtunk. Pl. azáltal, amikor megszabadít a bűnből, a szenvedélyek rabságából, mikor új emberre formál a megváltás, s a Szentlélek megszentelő munkája által. S bizony az ÚR méltósága látszik meg rajtunk, mikor érthetetlen méltósággal hordozzák el keresztyének a szenvedést, a betegség fájdalmait, az üldöztetés keserveit, borzalmait. Az isteni méltóság mutatkozik meg rajtunk a megszentelt, „erkölcsös” életvitelben is, a tiszta házasságban, a küldetéstudatunkban, a „lelkiismeretes” munkánkban. Tapasztalod-e testvérem az ÚR tetteit az életedben? Megtapasztalod-e a méltóságot, melyet Isten ereje ad a számodra

az élet különböző helyzeteiben, hogy nem roppansz össze, nem nyom agyon a teher, hogy ha elbuksz, akkor is fel tudsz kelni, mert az ÚR erőt ad a számodra? Erről ír Pál apostol a Filippibeliekhez írt levelében: *„Mindenre van erőm Krisztusban, aki megerősít engem.”*

„Legyen velünk Istenünknek, az Úrnak jóindulata! Kezeink munkáját tedd maradandóvá, kezeink munkáját tedd maradandóvá!” A por és hamu ember maradandóságot keres az élő Istennél és talál is! Sok fáradozásunk, vesződségünk értelmet nyer és célba ér, *„mert a ti munkátok nem hiábavaló az Úrban!”* Nem válik porrá és hamuvá a szeretetünk, a cselekvésünk, mert az Úrban van értelme küzdeni, van értelme harcolni, egyszerűen csak tenni a dolgunkat! Az Úrban végzett munka nem hiábavaló akkor sem, ha nincs látható, „pozitív előjelű” eredménye. Gyakran idézzük, hogy Augustinus édesanyja évtizedekig kitartóan imádkozott léha életű fia megtéréseért. S hogy tartjuk őt számon? Augustinus az egyházatya, szent Ágoston a szent életű püspök! Amíg van lehetőségünk magunkért, egymásért imádkozni, sose mondjunk le senkiről sem!

Kezeink munkája azáltal lesz maradandóvá, hogyha azok által Isten dicsősége lesz nyilvánvalóvá, a magunk és felebarátaink épülését is munkálva.

A megtérő, Isten gyermekévé váló por és hamu ember számára a maradandóság, az örökélet, az áldott földi élet, az áldott munkálkodás, a nem hiábavaló küzdelem öröksége adatik. Nézzünk hát fel az Örökkévaló Istenre, nézzünk fel Jézusra, a hit szerzőjére és beteljesítőjére. S látva, tapasztalva az emberi lét nyomorúságait legyen reménységünk mégis, a mi Atyánk ígéretébe kapaszkodva. Kérjük, hogy tanítson *„úgy számolni napjainkat, hogy bölcs szívhöz jussunk!”*. Ámen.

Bába Károly

Hadd zengjen énekszó

(In dulci iubilo...)

1. Hadd zengjen énekszó, / Fel, égig ujjongó,
Jászolágyon szunnyad / Az édes Megváltó,
Ott fénylik ő, az új nap, / Kit várva vártunk rég.
Kezdet ő és vég, / Kezdet ő és vég.
2. Mint gyenge gyermek ő / E bűnös földre jő.
Várva várlak téged, / Te mennyből érkező.
Hozz vigaszt, békességet! / Úr Jézus, itt e szív:
Térj be, egyre hív, / Térj be, egyre hív.
3. Ó, lelkem, áldva áldd / Megváltód irgalmát!
Vádolt bűnöd átka, / A poklok mélye várt,
De Jézus, ím, kitarja / A mennynek ajtaját,
S üdvösséget ad, / Üdvösséget ad.
4. Új ének merre cseng? / Az égi fényben fent
Kél a halleluja, / És ujjong minden szent,
És szól a hárfa húrja, / Az angyalének zeng,
Bár ott lennék fent, / Bár ott lennék fent!

Szöveg és dallam: *In dulci iubilo*, latin–német ének, 14. sz. | fordítás: Túrmezei E.

Késő középkori, eredetileg kétnyelvű - latin és anyanyelvű - karácsonyi ének, melyet világszerte, protestáns vidékeken ma is így használnak; ezt jelezzük szimbolikusan a latin kezdősor megtartásával.

Már az 1. versszak úgy beszél a jászolban szunnyadó Megváltóról, mint fényes Napról, aki a világ világossága. A következőkben a „mennyből érkező gyermek” békességet és vigaszt hoz nekünk, s kitarja számunkra a mennynek ajtaját. A záró, 4. versszak pedig az égiek lelkendező örömét idézi, ahol angyalének zeng és ujjong minden szent, és szól a hárfa húrja, meg a halleluja. (Draskóczy L.)

A karmesternek: Dávid zsoltára.

„Várva vártam az URat, és ő lehajolt hozzám, meghallotta kijáltásomat. Kijemelt a pusztulás verméből, a sárból és az iszapból. Sziklára állította lábamat, biztossá tette lépteimet. Új éneket adott a számba, Istenünknek dicséretét. Sokan látják ezt, félik az URat, és bíznak benne. Boldog ember az, aki az URba veti bizodalját, nem igazodik a kérvényekhez és az elvetemült hazugokhoz. URam, Istenem! Sok csodás tervet vittél véghez értünk, nincs hozzád fogható. Szeretném hirdetni és elmondani, de több annál, mint amit fel tudnék sorolni.”

Zsoltárok 40,1-6

Sík Sándor:

A NAPKELETI BÖLCSEK

Ama csillag után.

A holdsugaras hideg éjszakán,
Mint egy fehérlő, csendes álom,
Úgy vonult el a komoly karaván.
És elől ment a három.

A sziklás föld mogorván és kopáron
Feküdt el lábaik alatt.

Méltóságos sora a száz tevének
A harmaton halkán haladt.
És mintha fehér árnyak lengenének,
Úgy vonult végig a fehér sereg
A völgyön, ahol nem nőttek virágok,
S a városon, ahol az emberek
Nem virrasztottak és nem énekeltek.
S ahol nem látta őket senkisé.

És így suhant el csendesen
Életre éledt vágya Napkeletnek
Az ezredéves éjszakán.

Ama csillag után.

Túrmezei Erzsébet:

Jön a Megváltó

Jön a Megváltó,
meleggel, fénnel
tölti be házunk!
Csak jól vigyázzunk,
hogy észrevétlen
el ne haladjon,
s itt ne maradjunk
mi a sötétben!

Szép karácsonyfa
nem elég nékem.
Nem elég semmi.
Jön a Megváltó:
Őt magát vágyom
szívembe venni.
Olyan lesz akkor,
mintha minden nap
karácsony lenne!

Puha jászolként
vár a szívem rád:
Végy, Uram Jézus
lakozást benne!

Csiha Kálmán:

Karácsonyi köszöntő

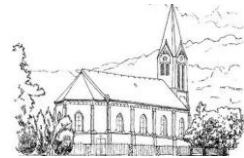
Dicsőség, dicsőség legyen Istennek,
Ő szent nevével lépek ide mostan,
Emberek közé e kicsi családba.
Én a szent estén nagy örömhírt hoztam.

Angyalok éneke hirdette ezt régen,
Hogy az árva népen könyörült az Isten.
Elküldte szent Fiát, hogy legyen Megtartó,
Égi szent Vezérünk, hú Megváltónk itten.

Kicsiny Betlehembe született a földre,
Hogy ahol bánat van, ott örömet osszon,
Hogy vérző szíveken a sebet bekösse,
Boldogtalanságba boldogságot hozzon.

Mind, ami jóság van, szépség itt a földön,
Jászolbölcsőjéből árad a világra.
A könnyet mosolyra, a halált életre,
És a gyűlöletet szeretetre váltja.

Őt jöttünk dicsérni, zengjen hát az ének:
Dicsőség Istennek, és békesség itten!
És e kis családnak hitet, szeretetet
S boldog szent ünnepet adjon az ÚR Isten!

2023-as Anyakönyvi adatok

Kereszteltek:

2023 márciusában kereszteltük: Kondás Noémi Viktória; Szabó Máté Dániel; Sallai Boros Zalán; Miklós Jázmin;

Április: Dajka Debóra; Geldrich Nóra, Erika; Koltay Natália; Balogh Nimród Bánk;

Május: Ecsedy Mátyás Miklós; Szabó Mia Lara; Szabó Máté; Ádám Noel; Ádám Lilla Flóra; Fábián Gellért Levente; Darvas Olivér;

Június: Ötvös Jenő Bendegúz; Mráz Eszter Vera; Tóth Nara; Hondtuch Mira;

Július: Somogyi Balázs Miklós; Egedi Gergely; Csiky Marcell; Ispán Emma;

Augusztus: Benda Kamilla Margit; Papp Evolett

Szeptember: Gaál Szofia; Füzesi Vencel; Garbóczi Maja; Ráczi Bianka Stella; Szirtes Olivér Attila; Ráczi Hunor Attila; Tomor Hanga;

Október: Ács Kristóf; Tar Elizabet Lara; Pálóczi Zsófia;

November: Selmeczi Hanga

Konfirmáltak:

Balczér Dániel; Becske Jázmin; Bíró Zsófia Bítia; Borzasi Gergő Bence; Dula Petra Zelinka; Kerekes Ágnes Lilla; Király Dorka; Laár Rebeka Barbara; Lónhárt Ákos; Lónhárt Gergely; Nagy Bálint;

Felnőtt konfirmáltak: Lócskay Katalin; Lugosi Tiborné; Rojer Sándor; Számadó Zsolt Lajos; Számadó Zsófia Ágnes

Házasságot kötöttek:

Pásztor Ádám és Nagy Judit Anna; Nyári Benjámín és Gazsi Tifani Éva;

Tóth Jónás László és Siska Ilona; Tóth Dániel és Jámbor Barbara

Elhunytak:

Békési Árpádné sz. Makranczi Ilona 80 évet élt; Böszörményi József 95 évet élt; Vitárius Sándor 78 évet élt; Turcsán Lászlóné – Seres Magdolna 76 évet élt; Dr. Hegyi Kálmán 75 évet élt; Melinda Hart; Hermann István Józsefné – Belán Margit 62 évet élt; Kiss Zoltán 69 évet élt; Sarkadi Nagy Endre 92 évet élt; Szirtes Ferenc Józsefné – Kruppa Magdolna 56 évet élt; Maklári Albertné – Kerti Ilona 99 évet élt; Szabó Tibor István 54 évet élt; Gellén Imre 84 évet élt; Papp Lajosné Boros Zsuzsanna 59 évet élt; Kerekes Sándor 76 évet élt; Matyi Gizella 85 évet élt; Lukács Ferenc 67 évet élt; Kállai Nagy Lászlóné – Dudevszky Aranka 91 évet élt.

Hivatali – bejelentési, egyeztetési idő:

hétfőn és csütörtökön 16.30-17.30 óra között, illetve előzetes megbeszélés szerint.

(Kiemelten: lelkipozíciói beszélgetések, esküvők, keresztelések, látogatások, temetések kapcsán.)

A Gyülekezet elérhetőségei:

cím: 1171 Bp. Rákoscaba u. 2.

telefon: 257-73-56

email: budapest-rakoscaba@reformatus.hu

honlap: www.rakoscabairef.hu

istentiszteletek közvetítése:

www.youtube.com/c/rakoscabairef

Lackfi János

Te meg minek mész a templomba?

Te meg minek mész a templomba,
ahol az a sok bűnös, béna, vetélkedő,
kishibás lélek tobzódik?

Hát mert néha olyan elveszett vagyok,
és jól esik, ha megtalálnak.

Hát mert elesettnek érzem magam,
és nincs, aki felsegítsen.

Hát mert egy csomó szégyent és fájdalmat
cipelek, betolom oda, leborítom az Isten elé,
kiborulok az Isten előtt, és annyival
könnyebben
megyek haza, üres a talicska.

Mert tele vagyok sebekkel, és rám fér időnként
egy kis átkötözés, fertőtlenítés, jobbfajta
kenetek és kenőcsök.

Mert szerelmes vagyok, és látni akarom
kedvesemet, az Istent, amint kijön az erkélyre,
és fogadja a szerenádomat.

Mert magányos vagyok, és egy csomó más
magányos ember jön ide, egyesítjük
a magányainkat, és az megtelik Istennel.

Mert túlon túl okos vagyok, és látnom kell
a helyet, ahol a part szakad, a sok okosság
véget ér, és Isten minden észszerűségre
fittyet hányva feláldozza értünk magát.

Mert a nagy hajtás kitekert belőlem
minden emberit, olyan szavak kellenek,
amelyek mögött nincsen érdek,
amelyek elevenembe vágnak.

Mert a hatalmasra hízott egóm
már egészen felfalta az érzéseimet,
a részvéteimet, a békémet, a derűmet,
szétmar a sok meg nem bocsátás,
szívműtétre van szükségem.

Karácsonyi ünnepkör istentiszteleti rendje:

2023. december 24. Advent IV. vasárnapja: 10.00

2023. december 24. Szenteste: 17.00

2023. december 25. Karácsony I. napja 10.00

2023. december 26. Karácsony II. napja 10.00

2023. december 31. vasárnapi istentisztelet 10.00

2023. december 31. Óévi hálaadás 18.00

2024. január 1. Újévi istentisztelet 10.00

MEGHÍVÓ

Szeretettel meghívjuk a

rákoscabai 812. számú Csaba vezér cserkészcsapat

alapításának 90. és újjáalapításának 30.
évfordulójára rendezett kiállításra.

Időpont

2024. január 14. (vasárnap)

10 óra Istentisztelet

11 óra Kiállítás megnyitó

Helyszín

1171 Budapest, Rákoscaba utca 2.

A cserkészcsapat nevében:

Tarnai Sándor est. cspk.

Kiss József est. cspkh.

Villei-Pribék András

A kiállítás egyeztetett időpontban
megtekinthető február 29-éig.

+36-30/768-6586

***

„A jó cselekvésben pedig ne fáradjunk el,
mert a maga idejében aratunk majd,
ha meg nem lankadunk. Ezért tehát,
míg időnk van, tegyünk jót mindenkivel,
leginkább pedig azokkal, akik testvéreink a hitben.”
(Gal 6, 9-10)

